

περιωδευμένως, *adv.* par un long circuit [περιωδῆσαι].
περι-ωδέω-ω, charmer par des chants magiques [π. ωδῆ].
περιωδυνία, ας (ή) vive douleur [περιωδυνός].
περι-ώδυνος, ος, ον, qui cause une vive douleur [π. ὀδύντ].
περι-ωθέω-ω (*f.* -ώσω, *ao.* περιώσα; *ao. pass.* περιώσθη) repousser tout autour, d'où refouler (l'air, la respiration, etc.) *acc.* : *fig.* repousser, éloigner par un refus, dédaigner, *acc.*
περιών, ούσα, όν, *part. prés.* de περίειμι 1 et *qqf.* de περίειμι 2.
περι-ωπή, ής (ή) 1 lieu d'où la vue s'étend alentour, poste d'observation (donjon, guérite, etc.); ἐκ περιωπής ὄραν, Luc. voir de haut ou de loin || 2 *fig.* circonspection, vigilance : περιωπήν ποιέισθαι, Thc. sauvegarder [π. δψομαι].
περιώπται, 3 *sg. pf. pass.* de περιοράω.
περιώσιος, ος, ον, qui dépasse la mesure, excessif, ou *simpl.* extrême, d'où très fort, très puissant, très grand; *adv.* περιώσιον, Il. On. excessivement ou *simpl.* extrêmement [ion. *p.* *περιώσιος de περίειμι].
περκαίω, devenir bleu foncé ou commencer à noircir, *c. à d.* à mûrir, *en parl.* de raisins, etc. [πέρκος, noirâtre].
περκνός, ή, όν, noirâtre; *subst.* ὁ περκνός, sorte d'aigle [πέρκος, noirâtre].
Περκόσιος, ον, adj. m. habitant ou originaire de Perköte, ville de Troade.
πέρνας (*part. prés. act.*), **πέρναςκε** (3 *sg. impf. itér.*) du *suiv.*
πέρνημι (*seul. prés. et impf. itér.*) exporter et vendre; *au pass.* être vendu : κτήματα περνάμενα, Il. denrées, marchandises.
περονάω-ω, percer avec une pointe, *acc.* || *Moy.* agrafier sur soi, *acc.* [περόνη].
περόνη, ης (ή) I toute pointe qui traverse un objet, *particul.* : I pointe d'une agrafe ou ardillon dans l'anneau d'une boucle ou d'une agrafe, d'où agrafe || 2 sorte de cheville pour fixer || II *p. anal.* péroné, le plus mince des deux os de la jambe [πέρω].
περονίς, ιδος (ή) *c.* περόνη.
περώνοσι, 3 *pl. prés. ind. épq.* de περάω.
πέρπερος, ος, ον, léger, frivole, étourdi, indiscret [*cf. lat.* perperus, perperam, de la R. Περ, être mauvais; *cf. lat.* perdo, pessum, etc. de per- péjoratif, distinct de la prép. per, et dont la forme parallèle prā a produit prāvus].
Περσαι, ών (οί) *v.* Πέρσης.
Περσάν, *gén. pl. dor.* de Πέρσης.
περσέα, ας (ή) arbre à fruits égyptien, *qqf.* confondu à tort avec le pêcher.
Περσειδής, ον (ό) fils ou descendant de Persée; οί Περσεΐδαι, les Perséides ou descendants de Persée [Περσεύς et Πέρσης].
περσέ-πολις, εως (ό, ή) destructeur de villes [πέρθω, πόλις].
περσέ-πολις, ποιέ. c. περσέπολις.
περσεύς, εως (ό) sorte de poisson de la mer Rouge.
Περσεύς, εως, épq. ήος (ό) Persée : 1 fils de

Zeus et de Danaë || 2 fils de Nestor || 3 roi de Macédoine.
Περσέ-φασσα, att. Περσέ-φαττα, ης (ή) *c.* Περσεφόνη.
Περσεφόνεια, ας (ή) *c. le suiv.* [pour la parenté de Περσεφόνεια et de Περσεφόνη, *cf.* Πηνελόπεια et Πηνελόπη].
Περσε-φόνη, ης (ή) Perséphoné (*lat.* Proserpina) fille de Zeus et de Déméter, femme d'Hades [φέρω, φόνος; *cf.* Περσέφασσα].
Περσηιάδης, gén. épq. αο (ό) *ion. c.* Περσεΐδης.
 1 **Πέρσης, ον** (ό) Persès, fils de Persée, ancêtre des rois de Perse.
 2 **Πέρσης, ον, adj. m.** perse, persan; οί Πέρσαι, les Perses, habitants de la Perse [persan Pārsa].
περσίω, parler la langue persane [Πέρσης 2].
Περσικός, ή, όν : I *adj.* de Perse, persan, persique; Περσική θρῆνις, An. Poiseau de Perse, le coq || II *subst.* 1 ή Περσική (*s. e.* γῆ) la Perse || 2 τὸ Περσικόν (*s. e.* ἔθνος) le peuple perse, le royaume de Perse; (*s. e.* ἔθος) les coutumes des Perses; (*s. e.* ὄρχημα) sorte de danse || 3 τὰ Περσικά, écrit sur la Perse, histoire de Perse; ou guerres contre les Perses; ou trésors des Perses [Πέρσης 2].
Περσικῶς, adv. à la façon des Perses [Περσικός].
πέρσις, εως (ή) destruction d'une ville [πέρθω].
Περσίς, ιδος, adj. f. de Perse, persan, persique; Περσίς χωρῆ, Hdt. ou *simpl.* ή Περσίς, la Perse (*auj.* Fars ou Farsistan); ή Περσίς (*s. e.* γυνί), femme de Perse, Persane [Πέρσης 2].
Περσιστί, adv. en langue persane [περσίω].
Περσο-κτόνος, ος, ον, qui massacre ou extermine les Perses [Πέρσαι, κτείνω].
Περσονομούμαι-ούμαι, vivre sous la domination des Perses [Περσονόμος].
Περσο-νόμος, ος, ον, qui commande aux Perses [Πέρσαι, νέμω].
πέρσω, fut. de πέρθω.
πέρσυ(ν), adv. : 1 l'an passé || 2 *p. ext.* autrefois, auparavant [*cf. sscr.* parut, « l'an passé » de para « autre » et vat = έτος, *p.* *Fetos, « année »].
περσυνός, ή, όν, de l'année précédente [πέρσυ].
Περφφέρες, έων (οί) nom des cinq députés qui accompagnèrent à Dèlos les jeunes Hyperboréennes.
 1 **περῶ, εις, ει, fut.** de πέρω.
 2 **περῶ, ής, ή, contr. p.** περάω, ou *att. p.* περᾶω, *fut.* de περάσχω.
 1 **περῶν, ώσα, ών, part. prés.** de περάω.
 2 **περῶν, ποιέ. p.** περάτων, *gén. pl.* de πέρας.
πέσε (3 *sg. ao.* 2 *épq.*), **πεσείν** (*inf. ao.* 2 *épq.*) de πίπτω.
πέσημα, ατος (τό) 1 chute || 2 corps tombé [πίπτω].
πέσησι, 3 *sg. subj. ao.* 2 *épq.* de πίπτω.
πεσσευτικός, att. πεττευτικός, ή, όν, qui concerne le jeu de trictrac [πείσσεύω].
πεσσεύω, att. πεττεύω, jouer au trictrac [πείσος].
πείσος, att. πεττός, ού (ό) jeiton, sorte de